

Daar ligt op de weiden een zee
Van licht, van zonnige wazen,
Daarin staan de koeien te grazen —
Het is ook maar redeloos vee!

Twee mannekes staan in de wei,
En doen op hun blinkende zichten
Het goud van den avond lichten —
En denken zich niets daarbij.

En ik, die hier ga en geniet
Van den glans van de zinkende zonne,
Wat winst heb ik heden gewonnen? —
Wat licht en wat vreugd en een lied.

Mooie liedjes om voor te dragen geeft dit bundeltje. Door hun eenvoud behoeft men niet eerst den zin te zoeken; kan men alle aandacht wijden aan een goeden toon en juiste manier van zeggen. Voor meisjesverenigingen, die iets anders en beters willen geven dan de lang in zwang geweest zijnde voordrachten en samenspraken, is hier iets goeds. En wanneer men deze kleine liedjes goed kan zeggen, is men ongetwijfeld gevorderd in de moeilijke kunst van poëzie begrijpen en genieten.

Van een gelukkige, benijdenswaardige gemoedsstemming getuigen: Zorgen en Rust. Doch is het niet mèer dan een stemming? En zijn „Zonsondergang” en „In de duinen” ook stemmingen?

Of ligt de oplossing in: „Ik kan niet anders”, waar de dichteres zingt:

Ik kan niet anders dan mij zelf belijden,
Wanneer ik spreek, spreek ik mijzelf uit,
Dan zoek ik soms, zoo heimlijk mijn verblijden
En smart te zingen, dat de oningewijden
Niets hooren dan een liefelijk geluid.....
Ik kan niet anders dan mij zelf belijden,
Ik spreek mijzelf in al mijn lied'ren uit.

Ik kan niet anders dan mijzelf verkonden,
Ik vind mijzelf altijd en overal;
In elk mysterie, dat ik wil doorgronden, —
Ook in mijn God — heb ik mijzelf gevonden,
Wie, die mij van mijzelf verlossen zal?.....

Is het nog niet gansch en al de grondtoon van haar leven geworden: „Ik dank God door Jezus Christus, onzen Heere?” Of is die wisselvalligheid alleen toe te schrijven aan haar echt kunstenaarszijn, waardoor ze immers op iedere, ook de geringste prikkel, reageeren moet?

Hoe het zij, we zijn dankbaar voor dezen bundel en we hopen, dat ook onder onze meisjes velen er van genieten zullen.

J. M. W.-W.

Meisjesroeping, door Mevr. Adolph Hoffman. Naar het Duitsch door B. Derde druk. Uitgave E. J. Bosch Jbzn. te Baarn.

Is het nu eigenlijk wel de tijd, om van meisjesroeping te spreken? Zouden we niet veeleer moeten spreken over meisjesrecht? Immers, de drang naar een betere, speciale opleiding, de vraag naar betere ontwikkeling, naar een voorbereiding voor de taak, die straks met het vrouwenkiesrecht zal komen, brengt de rechtsvraag wel zeer op den voorgrond.

Of, ja, óók van meisjesroeping kan gesproken worden. Aan haar de roeping, zich voor te bereiden voor het betreden van het groote levensterrein, voor het opnemen van de taak, die nu nog op de schouders van den man is geladen.

Maar nog in anderen zin kan van meisjesroeping gesproken worden. En in dien anderen zin spreekt Mevr. Hoffmann er over.

„Waarom liet God mij een meisje worden? Waartoe dien ik eigenlijk? Wie heeft mij noodig in de wereld? Ik heb immers niets te doen!”

Zoo vraagt het meisje en op die vragen wil Mevr. Hoffmann nu een antwoord geven. Hoe moet het meisje zich voorbereiden voor de taak, die haar straks als vrouw en speciaal als vrouw wacht? Dus..... dan is dit een ouderwetsch boek?

Als gij wilt, ja, maar, vriendelijke lezeres, vindt gij het daarom een boek, dat de moeite van het lezen niet waard is?

Mogen wij 't u eens zeggen?

't Is schemeravond en gij zit in de huiskamer, met uw moeder alleen. Daar begint die zachte, lieve vrouwenstem te spreken over wat eens zijn zal, als gij, háár dochter, zult ingaan tot uw vrouwenarbeid.

Stil, de dag is te druk en te nuchter; in het scherpe dage-licht zoudt gij niet kunnen verdragen, dat uw moeder met u over die dingen sprak. Dat spreken zou u pijn doen; het zou aanbotsen tegen dat teere, dat onbegrepene, dat er leeft in uw hart. Maar nu is 't avond en de stem van uw moeder is zoo teer en zacht. Nu kunt gij stil zijn en luisteren...

Dagen lang hebt gij geworsteld met beangstigende gedachten over uw taak in de toekomst.

Nu is 't avond en gij kunt in het donker uw vrouwde, moederlijke vriendin niet meer zien. In het helle licht van den dag zoudt ge haar niet met uw vragen durven aankomen; nu durft ge het. En ge krijgt antwoord, zij het dan misschien een ander antwoord als ge verwachtet. Ge leert verstaan, dat het uw recht is, voorbereid te worden voor uw taak als vrouw; dat recht is uw meisjesroeping meteen.

Maar,..... ouderwetsch?